

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 – 2014

Komisja Rozwoju Regionalnego

2010/2010(INI)

24.6.2010

OPINIA

Komisji Rozwoju Regionalnego

dla Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

w sprawie zwiększania potencjału zatrudnienia w nowych zrównoważonych
sektorach gospodarki
(2010/2010(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Kerstin Westphal

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. uważa, że polityka spójności UE odgrywa decydującą rolę w zwiększaniu potencjału zatrudnienia w nowych zrównoważonych sektorach gospodarki, ponieważ ułatwia redukcję różnic regionalnych i pobudza gospodarkę umożliwiając osiągnięcie pełnego zatrudnienia; podkreśla rolę, jaką ma do odegrania szczebel regionalny i lokalny w promowaniu zrównoważonej gospodarki, i zwraca uwagę, że regiony powinny wykorzystywać europejskie fundusze strukturalne i Fundusz Spójności do podejmowania inicjatyw na rzecz tworzenia nowych, trwałych i zrównoważonych miejsc pracy; podkreśla znaczenie wykorzystania Europejskiego Funduszu Społecznego przez państwa członkowskie do inwestowania w kompetencje, zatrudnienie, szkolenia i działania umożliwiające przekwalifikowanie się, dążąc do stworzenia większej liczby miejsc pracy i ich lepszej jakości poprzez projekty krajowe, regionalne i lokalne; jest zdania, że doświadczenie zawodowe osób starszych również może wnieść swój wkład w te inicjatywy, mając na uwadze rosnący udział osób starszych w populacji UE; zaleca, by regionalne i lokalne władze utrzymywały odpowiednie, stałe kontakty ze środowiskiem biznesu, organizacjami zrzeszającymi pracodawców, związkami zawodowymi i organizacjami pozarządowymi, by przewidzieć zapotrzebowanie na rynku pracy w perspektywie średnio-i długoterminowej;
2. podkreśla w związku z tym znaczenie koncepcji zintegrowanego rozwoju obszarów miejskich i zwraca uwagę, że zrównoważona przebudowa dzielnic znajdujących się w niekorzystnej sytuacji mogłaby przy tym spełnić funkcję projektu pilotażowego; uważa, że do osiągnięcia tego konieczne jest jasne określenie politycznych warunków ramowych, do których należą dalsze wspieranie miejskiego wymiaru w funduszach strukturalnych;
3. podkreśla, że w kontekście obecnego kryzysu gospodarczego i kwestii zmiany klimatu sprawą najwyższej wagi jest rozwijanie gospodarki ekologicznej; zwraca uwagę, że władze regionalne i lokalne ogrywają kluczową rolę w procesie zwiększania równowagi; szczególnie poprzez możliwość wzmacniania powiązań między ośrodkami edukacyjnymi, szkoleniowymi i badawczymi a MŚP; podkreśla, że do realizacji tego celu kluczowym narzędziem jest polityka spójności UE, nie tylko pomagająca w walce ze zmianami klimatu dzięki polityce inteligentnej energii, lecz także tworząca perspektywę nowych możliwości w zakresie działalności gospodarczej i zatrudnienia dla obywateli;
4. zwraca uwagę, że zmiany klimatu w Europie oddziałują w różny sposób na poszczególne regiony, że według badania Komisji¹ regiony południowej i wschodniej Europy, w której mieszka ponad jedna trzecia ludności Unii Europejskiej, są szczególnie narażone na skutki zmian klimatu, że najsłabsze grupy ludności są najbardziej narażone na te zmiany, oraz

¹ Dokument roboczy służb Komisji pt. „Regiony 2020 – ocena przyszłych wyzwań dla regionów UE” (listopad 2008 r.) dostępny na stronie:
http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/working/regions2020/pdf/regions2020_en.pdf.

w związku z tym mogą się pogłębić nierówności regionalne i społeczne;

5. uznaje ważną rolę władz lokalnych w kształceniu, które stanowi podstawę zdobywania dalszych, perspektywicznych kompetencji, w tym w ramach uczenia się przez całe życie i zmiany kwalifikacji; stwierdza, że w wielu państwach warunki ramowe dotyczące kształcenia i szkolenia młodych ludzi, w tym uczniów wcześniej porzucających naukę i nieposiadających kwalifikacji, wchodzi w zakres kompetencji władz regionalnych; w związku z tym zachęca regiony do wykorzystywania funduszy strukturalnych na infrastrukturę edukacyjną, głównie w dzielnicach i regionach znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, a tym samym do umożliwienia kompleksowej i integracyjnej edukacji szkolnej w oparciu o wsparcie; zwraca uwagę na ważny potencjał (szkoleniowy) współpracy władz lokalnych z przedsiębiorstwami i stowarzyszeniami służący tworzeniu zrównoważonych miejsc pracy w obszarach lokalnego transportu publicznego, mobilności w miastach i edukacji, badań i rozwoju i kładzenia nacisku na równe traktowanie;
6. podkreśla znaczenie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) dla tworzenia regionalnych klastrów poprzez powiązanie lokalnego sektora badań, innowacji i infrastruktury w zakresie nowych technologii np. odnawialnych źródeł energii i wydajności energetycznej; ponadto podkreśla, że zwłaszcza w obszarach miejskich, władze lokalne są najważniejsze i najlepiej przygotowane do stwarzania warunków niezbędnych do rozwoju klastrów innowacyjnych podmiotów gospodarczych; zwraca uwagę, że tworzenie takich klastrów może zdecydowanie przyspieszyć lokalny rozwój gospodarczy i spowodować tworzenie w regionach nowych miejsc pracy;
7. jest świadom faktu, że unijne oraz krajowe i regionalne systemy finansowania są nadal wysoce nieskoordynowane i w związku z tym, mając na względzie realizację celów strategii Europa 2020, podkreśla potrzebę lepszej koordynacji programów na wielu płaszczyznach, a także wzmocnienia synergii pomiędzy różnymi wspólnymi gałęziami polityki poprzez wykorzystanie funduszy strukturalnych, funduszy na rzecz rozwoju rolnictwa i wsi, ramowego programu badawczego oraz programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP);
8. podkreśla wartość dodaną uczenia się przez całe życie i wzywa państwa członkowskie do szczegółowego określenia lokalnego potencjału w celu zorganizowania szkoleń pod kątem zapotrzebowania, dopasowujących dostępne zasoby do obecnych potrzeb, oraz do przywrócenia prestiżu ponadpodstawowemu kształceniu zawodowemu poprzez zapewnienie kształcenia wysokiej jakości, zwłaszcza w regionach, w których lokalny potencjał i obszary tradycyjnych prac wymagają specjalnych umiejętności i wiedzy, by móc w pełni się rozwinąć; wzywa Komisję do udostępnienia państwom członkowskim wystarczającego wsparcia technicznego w zakresie określania lokalnego zapotrzebowania i zauważa, że ponadpodstawowe kształcenie zawodowe w szkołach prezentujących wysokie standardy mogłoby pomóc w zmniejszeniu bezrobocia wśród absolwentów i doprowadzić do zrównoważonego zatrudnienia;
9. wskazuje na kluczową rolę MŚP w promowaniu innowacji w Europie; zachęca sektor prywatny i publiczny do wykorzystania Europejskiego Funduszu Społecznego jako środka służącego promowaniu przedsiębiorczych postaw i umiejętności wśród młodych ludzi, a także służącego doradztwu w zakresie kariery dla osób stojących w obliczu bezrobocia;

10. zgodnie z traktatami podkreśla znaczenie mobilności geograficznej pracowników; uznaje, że ulepszenie mobilności dzięki dobremu transportowi lokalnemu zwiększa dostęp do możliwości zatrudnienia, oraz że będący tego pochodną efekt mnożnikowy ma szczególne znaczenie w regionach granicznych dotkniętych wysokim bezrobociem; w związku z tym zachęca regiony, a także lokalne i regionalne organy, władze i organizacje pozarządowe w regionach granicznych, do wykorzystywania środków z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności na działania w zakresie infrastruktury prowadzone w kontekście krajowych i międzyregionalnych programów współpracy, przy jednoczesnym wykorzystaniu Europejskiego Funduszu Społecznego do stworzenia większych możliwości w zakresie kształcenia i zatrudnienia dla młodych ludzi z obszarów wiejskich;
11. podkreśla znaczenie, jakie środki na rzecz rozwoju i zatrudnienia mają dla obszarów wiejskich w zakresie przeciwdziałania wyludnianiu tych obszarów;
12. wzywa właściwe organy w państwach członkowskich i Komisję do zwrócenia większej uwagi na zrównoważony charakter współfinansowanych środków, co przewidziano w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustalającym przepisy ogólne w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności¹; napomina właściwe organy, że należy długoterminowo powiązać środki z funduszy strukturalnych i że finansowanie jest udzielane wyłącznie w przypadku zapewnienia trwałości operacji, jak określono w art. 57 powyższego rozporządzenia; apeluje do właściwych organów, aby poprzez odpowiednie systemy kar ukróciły zjawisko tzw. handlu dopłatami;
13. ponownie wyraża poparcie dla projektu pilotażowego ERASMUS dla parlamentarzystów lokalnych i regionalnych, który może pomóc gminom i regionom w wymianie modeli najlepszych praktyk, a przy tym przynieść efekt mnożnikowy w obszarze polityki rynku pracy; podkreśla potrzebę określenia tych elementów projektu, które są związane z jego wdrażaniem, oraz potrzebę ścisłej współpracy z Komitetem Regionów oraz organizacjami reprezentującymi sieci regionów; wzywa Komisję do przyspieszenia procesu wdrażania tego projektu pilotażowego; zachęca Komisję do uzasadnienia koncepcji stworzenia „lokalnej akademii” do realizacji tego celu;
14. zaleca przyjęcie przez władze regionalne strategii rozwoju zgodnych z celami strategii UE 2020, w celu stworzenia nowych miejsc pracy w zrównoważonej gospodarce.

¹ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	21.6.2010
Wynik głosowania końcowego	+ : 40 - : 2 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Sophie Auconie, Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Victor Boştinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Ian Hudghton, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Lambert van Nistelrooij, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, , Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Joachim Zeller
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jens Geier, Catherine Grèze, Andrey Kovatchev, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Elisabeth Schroedter, Richard Seeber, Dimitar Stoyanov
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Marian Harkin, Stanimir Ilchev, Alexandra Thein